

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 401/2021
15.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Вујиновића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ваљеву Кж1 98/20 од 02.12.2020. године и Кв 11/21 од 04.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Вујиновића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ваљеву Кж1 98/20 од 02.12.2020. године и Кв 11/21 од 04.02.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ваљеву Кж1 98/20 од 02.12.2020. године одбијена је као неоснована молба браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Вујиновића од 24.11.2020. године, за доношење одлуке о трошковима кривичног поступка.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Кв 11/21 од 04.02.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Вујиновића изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Срђан Вујиновић због повреде закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП и повреде чланова 71., 72., 73., 74., 76., 261. став 2. тачка 7), 265. став 1. и 382. ЗКП, док из образложења произилази да је исти поднет и због повреде члана 18. став 2. Устава РС и чланова 6. и 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења, тако што ће одредити да трошкови кривичног поступка падају

на терет буџетских средстава суда, који су увећани за износ од 30.000,00 динара, на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости суштински истиче да су побијана решења донета супротно одредбама чланова 261. став 2. тачка 7) и 265. став 1. ЗКП, јер окривљеном нису признати трошкови настали у поступку за опозив условне осуде који је покренут захтевом ОЈТ у Ваљеву.

Супротно изнетим наводима, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из 441. став 4. ЗКП, на коју се поднетим захтевом за заштиту законитости неосновано указује.

Наиме, исти наводи, садржани у захтеву за заштиту законитости, били су предмет разматрања већа Вишег суда у Ваљеву које је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепеног решења и исти је ове наводе оценио неоснованим и на страни 2. у ставу другом, другостепеног решења Кв 11/21 од 04.02.2021. године, изнео разлоге које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, имајући у виду да у конкретном случају кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, у смислу члану 265. став 1. ЗКП, то по оцени Врховног касационог суда, нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда, па како је у предметном кривичном поступку адвокат Срђан Вујиновић, окривљеном АА био изабрани бранилац, што произилази из извода апликације суда „Ток предмета основних и виших судова“, то је у смислу члана 266. ЗКП, награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице.

Као разлог подношења захтева бранилац окривљеног истиче повреде чланова 71., 72., 73., 74., 76. и 382. ЗКП, док осталим наводима захтева указује да су разлози првостепене пресуде противречни изреци, а сама изрека неразумљива, што представља битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) став 2. тачка 2) ЗКП, међутим, како повреде наведених одредба, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, при чему повреда члана 74. ЗКП није образложена, то се Врховни касациони суд у разматрање истих није упуштао.

Надаље, бранилац окривљеног, поднетим захтевом за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 3. ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, али у образложењу захтева не конкретизује у чему се истакнута повреда закона, огледа.

Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на које се захтевом само указује, то се овај суд у разматрање и оцену ове повреде, такође није упуштао.

Како уз захтев, бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, која се односи на окривљеног или другог учесника у поступку, сходно члану 484. ЗКП, то се Врховни касациони суд није упуштао ни у оцену истакнутих повреда члана 18. став 2. Устава РС и чланова 6. и 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић